

[POLKARTAUNA *sb f*

połkartauna *a.* **pułkartauna**.

N pl półkart(a)uny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Rodzaj działa burzącego, mniejszego od kartany, strzelającego kulami o wadze 24 funtów, tj. o połowę mniejszymi niż kule przeznaczone do kartany: w zamku przeciwko bramie leżało sześć albo siedm dział niemałych, jako półkartauny bez łoż, tak jeno rury na ziemi RadzPodróż 84.

MFr